

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 12659/2023
02.11.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Бранка Станића, председника већа, Татјане Миљуш, Јасмине Стаменковић, Татјане Матковић Стефановић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца ЈКП „Комрад“ Врање, чији је пуномоћник Бора Ристић, адвокат у ..., против тужене АА и туженог ББ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Младен Васић, адвокат у ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1442/22 од 22.03.2023. године, у седници већа одржаној дана 02.11.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужених изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1442/22 од 22.03.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужених изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1442/22 од 22.03.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П 1486/20 од 19.04.2022. године, у првом ставу изреке делимично је одржано на снази решење о извршењу Основног суда у Врању Ив. 6428/10 од 25.11.2008. године, па су обавезани тужени да на име дуга солидарно исплате тужиоцу износ од 3.204,10 динара са затезном каматом почев од 01.11.2008. године до исплате, као и трошкове извршења у износу од 1.300,00 динара, док је за виши износ од досуђеног, односно за износ од 4.165,33 динара, као и за камату на тај износ, решење о извршењу укинато и у том делу је тужбени захтев одбијен као неоснован. У ставу другом изреке обавезани су тужени да тужиоцу солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 67.900,00 динара са затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 1442/22 од 22.03.2023. године, одбијене су као неосноване жалбе парничних странака и потврђена је првостепена пресуда. Одбијени су и захтеви парничних странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени су изјавили благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној на основу члана 404. ЗПП, ради уједначавања судске праксе.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), док је ставом 2. истог члана прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Побијаном другостепеном пресудом обавезани су тужени да тужиоцу солидарано исплате износ од 3.204,10 динара са затезном каматом почев од 01.11.2008. године до исплате, као и трошкове извршења у износу од 1.300,00 динара, на име пружених комуналних услуга за период од 01.01.2008. године до 31.10.2008. године.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване нижестепене пресуде, Врховни суд налази да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији првотужене као изузетно дозвољеној. Погрешна примена материјалног права на коју ревидент указује, не може бити довољан разлог за одлучивање о ревизији као посебној, имајући у виду садржину одредбе члана 404. став 1. ЗПП-а. У ревизији се не указује на другачије правноснажне судске одлуке поводом исте или сличне чињеничноправне ситуације, па стога нема потребе за уједначавањем судске праксе. Нема потребе у конкретном спору за разматрањем правних питања од општег интереса, правних питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права. Наводи ревизије тичу се утврђеног чињеничног стања које не може бити предмет оцене по ревизији из члана 404. ЗППа.

Из наведених разлога, Врховни суд је применом одредбе члана 404. став 2. донео одлуку као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије првотужене на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Тужба је поднета 20.11.2008. године, а вредност предмета спора је 6.408,20 динара.

Према члану 468. став 1. ЗПП, спорови мале вредности су спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Чланом 479. став 6. ЗПП прописано је да у поступцима у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена.

Како се у конкретном случају ради о спору мале вредности, ревизија тужених није дозвољена, у смислу члана 479. став 6. ЗПП.

Зато је на основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранко Станић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић